

ærede Rigsdagsmand for Odense Amts 7de Valgkreds (E. Peterfen) bemærkede, skal jeg udtale, at jeg rigtignok ikke troer, det vil være forbundet med saa stor Fare, som han antog, at gaae ind paa den i Endringsforslaget bestemte Afstand. Jeg har nemlig seet Bygninger i 10 Alens Afstand, som ere blevne reddede, og andre Bygninger 200 Alen borte, som ere brændte; det vil derfor være vanskeligt at sige, hvilken Afstand der er den rette, men jeg kan ikke nægte, at det Forslag, som den ærede Rigsdagsmand for Sorø Amts 3die Valgkreds (Jonnesbeck) har stillet, forekommer mig hensigtsmæssigt, og jeg skal derfor for mit Vedkommende stemme for det, saameget mere som jeg troer, det vil fyldestgjøre de fornødne Forbringer. Angaaende det af den ærede Rigsdagsmand for Odense Amts 5te Valgkreds (H. M. Peterfen) stillede Forslag har jeg allerede ved Lovens tidligere Behandling udtalt mig, og jeg skal derfor nu indskrænke mig til alene at anbefale det til Thingets Vedtagelse.

Scherfig: Med Hensyn til hvad den ærede sidste Taler bemærkede om, at jeg havde meent, at en Brandmuur, der staaer under aaben Himmel, skulde kunne opføres af ubrændte Steen, da har jeg egentlig ikke meent det, men har kun villet gjøre opmærksom paa, at man i § 6 enten maatte ville have, at en Brandmuur skulde kunne opføres i fri Luft af raæ Steen, eller ogsaa maatte det paa dette Sted forstaaes saaledes, at den skulde være af brændte Steen. Der staaer nemlig i § 6, at et Sted, der opføres, efterat være afbrændt, skal blandt Andet, „saafremt Afstanden fra Nabostedet er under 5 Alen, forsynes med en Brandmuur ud imod dette“. Her maa altsaa Brandmuren opføres af brændte Steen. Paa den Maade behøver altsaa derimod en Brandgavl, der afskaller to Huse, hvis jeg ikke har misforstaaet Loven, ikke at opføres af brændte Steen, uden forsaavidt den staaer frit eller Nabobygningen nærmere end 5 Alen. Jeg har kun villet gjøre opmærksom paa, at det kunde let lede til Misforstaaelse, idet man, naar man

meente, at en Brandgavl ifølge § 2 kunde opføres af raæ Steen, da ikke let vilde falde paa, at efter Ordene i § 6 skulde den i det omhandlede Tilfælde opføres af brændte Steen.

J. Andersen: Jeg troer ikke, jeg har forstaaet den ærede Taler feil; thi, som jeg tidligere har bemærket, falder det ikke let Noget ind at opføre en fritstaaende Muur, som er udfat for Veir og Vind, af raæ Sten, og jeg troer derfor, at vi i saa Henseende ere fuldkommen enige; Nødvendigheden medfører, at den i saa Fald maa opføres af brændte Steen. Det var kun min Mening, at det ikke var nødvendigt at opføre en Brandmuur, der staaer under Tag, af brændte Steen, hvormod jeg, som allerede bemærket, meente, at naar Muren stod udfat for Veirets Indvirkning, maatte den være af brændte Steen.

Fallefen: Mine Herrer! jeg kan desværre ikke berige Sagens Realitet med nogen Bemærkning, men skal tillade mig et Par Sprogbemærkninger. Det høitærede Thing har ofte viist sin Omhyggelighed for Sproget ved at ændre uheldige eller fremmede Udtryk i forelagte Lovudkast, og det med Rette, thi det er af stor Vigtighed, at Sproget i Lovene er godt danst, for at disse, der skulle anvendes af den læge Mand, ogsaa kunne forstaaes af ham; desuden viser man ogsaa derved Sproget en Agtelse og Opmærksomhed, som ikke kan Andet end være gavnlig ogsaa i andre Henseender. Det vilde være heldigt, om den ærede Regjerings, naar den forelagde Lov, vilde være opmærksom paa, at saadanne danstede Udtryk, som engang findes i Lov, der ere vedtagne af Rigsdagen og have erholdt Hans Majestæts Samtykke, ikke paany gjengives med fremmede Ord (Hør!); dette findes imidlertid at være Tilfældet for et Par Ords Vedkommende i denne Lov, og jeg skal derfor tillade mig at gjøre opmærksom deels derpaa og deels paa nogle andre uheldige, ubanste Udtryk, der findes i Lovudkastet.